

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

13. Vtrùm Missionarius Regularis obligetur ad observantiam suæ Regulæ
& Constitutionum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

Ac proinde negari non potest quin modò
 in Missionibus confœderatarum Provincia-
 rum, aliqui sint quibus ex officio incumbit
 onus Pastorale & hi propriè dicti Pastores
 sunt. Alii autem quibus hoc propriè non in-
 incumbit, saltem ex officio, habent tamen facul-
 tatem Pastoralia administrandi. Qui in hoc
 adjutores sunt Pastorum, à sancta Sede ad hoc
 missi, ut simul pari zelo rete plenum rationa-
 bilibus piscibus ad terram salutis attrahant:
 bene cavendum tamen ne hoc rete per dis-
 cordiam rumpatur.

ARTICULUS XIII.

*Quomodo Regulares in Missionibus obligen-
 tur ad observantiam Regulae suae
 & constitutionum.*

PRO resolutione hujus quæstionis præmit-
 tere libet ea quæ S. Th. habet 2. 2. q.
 185 a. 8. ubi inquit de Episcopis: *An Reli-
 giosi qui promoventur in Episcopos, teneantur ad
 observantias regulares.* Et respondet affirma-
 tivè, quantum ad illa quæ non impediunt
 Pontificale officium, sed magis valent ad
 perfectionis custodiam; sicut est continentia,
 paupertas & alia. Et Probat: *Status religionis
 ad perfectionem pertinet, quasi quædam via
 in perfectionem tendendi: status autem Episcopalis
 ad*

Ac

C

ad

*ad perfectionem pertinet, tamquam quoddam perfectionis magisterium, & dispositio ad perfectionem. Dispositio autem non tollitur perfectione adveniente: nisi forte quantum ad id quod perfectioni repugnat; quantum autem ad id quod perfectioni congruit, magis confirmatur, sicut discipulo, cum ad magisterium pervenerit, magis congruit quod sit auditor, congruit tamen sicut quod legat & meditetur etiam magis quam antea. Sic ergo dicendum est quod si quae sint in regularibus observantiis quae non impediunt Pontificis officium, sed magis valeant ad perfectionem custodiam, sicut est continentia, paupertas & alia huiusmodi, ad haec remanet Religiosus, etiam factus Episcopus, obligatus. Quantum ergo magis factus Missionarius? Ratio autem eadem habet videtur convincere: licet enim non sit Missionarius proprie in statu perfectionis sicut Episcopus; exercet tamen munus propter quod censetur Episcopus esse in statu perfectionis quod est magisterium seu instructio fidelium. Si igitur conducat observantia regularis tantamquam dispositio ad perfectionem status Episcopalis, non minus conducat ad perfectionem Apostolicæ missionis, ac proinde si dispositio illa non tollatur perfectione adveniente in Episcopo, multo minus tolli debet adveniente munere missionis. Et postea subdit S. Th. *Sed verò sunt in observantiis regularibus quae officio Pontificali repugnant, sicut est solitudo, silentium, & aliqua abstinencia, vel vigilia graves ex quibus**

quibus impotens corpore redderetur ad exequendum Pontificale officium, ad hujusmodi observanda non teneretur. Idem cum proportione dicendum de Missionariis, quod non teneantur ad illa statuta, quæ suam functionem impedirent, uti est gestatio vestis religiosæ & similia, aut ad difficiles functiones quæ vires nimium debilitarent; qualia essent nimix vigilix aut jejunia, & alia. Sed in hoc metiri debent labores suos & vires corporis. Qui enim parum laborant, etiam minus quàm in suis monasteriis laborarent, nescio quo titulo eximentur ab obligatione Regulæ aut Constitutionum suæ religionis.

Ad vota essentialia semper tenentur, cum etiam S. Th 2, 2, q. 88, a. 11. ad 4. ipsos Episcopos regulares non eximat. Quoad castitatem certum est; de qua supradictum art. 6. De obedientia nullum est dubium. Et quoad pauperatatem licet aliqua dicta sint etiam supra, hæc addenda sunt, manendo in eadem comparatione de Episcopis, ipsi enim si à statu religionis assumpti sint, non sunt Domini bonorum temporalium quocumque modo acceptorum, sed tantum dispensatores, quâ ratione non possunt per testamentum de illis disponere, nisi habitâ ad hoc speciali facultate Summi Pontificis. Multò ergo minus Missionarii tantò inferiores in dignitate. Imo in illis religionibus quæ habent aliquos pastoratus annexos, Pastores nullatenus fiunt Domini bonorum

quæ sibi acquirunt : debent enim quotam ob gr
 exactam rationem dare omnium receptorum mine
 & expositorum, sicut laudabiliter observatur de fa
 candido ordine Præmonstratensi : Missiona fieri
 autem Regulares non magis accipiunt don bani
 nium bonorum & eleëmofynarum quas anno
 fidelibus acquirunt , quàm Pastores regulari lus co
 Ac proinde etiam soli dispensatores sunt, ne citur
 Domini ; ita ut sub culpa proprietatis teneat aliqu
 tur de omnibus rationem exactam reddere signifi
 superiori id exigenti, nec pro libitu suo possit cum c
 coacervare, nec dare, alienare, emere aut ve in eo
 dere nisi cum dependentia à suo legitimo Si Vicar
 periore , multò minus relinquere vel per test conse
 mentum , vel sine illo aliqua amicis suis a
 aliis sine vitio proprietatis contra votum sua
 paupertatis. In vita tamen sua possunt ele
 mosynas dare pauperibus Catholicis, aut etia
 hæreticis in quantum hoc conducit ad salute
 animarum in partibus missionis : sicut habet
 in decreto Alexandri VII. de quo supra art.

ARTICULUS XIV.

*An possint à Prefecto à Missione
 revocari.*

T Ametsi S. Congregatio tam anno 1630
 quàm 1631. hoc sibi reservaverit, ni